

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἡπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθῆκον οὐ μόνον πρὸς τὴν Ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἥτις δέον νὰ γινώσκῃ αἰωνίως τὰ ὄνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστάτων τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἡδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδεῖξῃ εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτας πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένῃ γῇ κατατρυχόμενοι ἡδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντέμους καρποὺς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἔθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. "Εστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὅποιων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν παρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὡδε τὰς Ἱερὰς αὐτῶν ἐντολὰς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνοι μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; "Ἐπειτα τίς ἡ χρεία λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὃν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκὴς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφένη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξιῶν αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Άι διαθῆκαὶ αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρώτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγήτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, διὸ ὡν οἱ εὔσεβες ἔκεινοι πατέρες ἡδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσούτους καρποὺς ἵνα θρέψωσι καὶ ἔξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἔξορίας, κατεπάλαισσαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσι ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βέρους μακραίωνος ὄρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἴδρυματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρποὺς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἵσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειψυνήστων ἡμῶν πατέρων ἔγκειται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερήσει τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθῆκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκἀγαθίας των, ἐφ' αἷς ὄφειλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρνησιν. Εἴθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὗται εἰς πᾶσαν γενεὰν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ὀρετῶν, διὸ ὡν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Αἱ διαθῆκαι αὗται ἔχονται ἀκριβῶς ὡς εὑρέθησαν συντεταγμέναι ἀνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Υπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἀνευ τοιούτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθῆκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἡδη ἐκδεδομένη ἐν ἴδιῳ τεύχει ἐλληνιστὶ καὶ ῥωσιστ!

XVIII

ΠΡΑΞΙΣ ΠΕΡΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΙ. ΚΟΥΡΗ

('Αντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου).

'Ο Ιωαννίτων καὶ Βελλᾶς Παρθένιος ἐπιβεβαιοῦ.

Σήμερον τὴν είκοστην πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ δευτέρου ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν ὥραν πέμπτην πρὸ μεσημβρίας παρουσιασθεὶς ἐν τῷ ἀγαθοεργῷ καταστήματι τῆς πόλεως μας ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν κύριος Κωνσταντῖνος Παναγιώτου Κουρῆς κατέθεσε τὰ ἐπόμενα·

Λον Τὴν ἐν τῇ συνοικίᾳ Καλούτζιασμε ἀριθ. 512 εύρισκομένην οἰκίαν του ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἀγίας Μαρίνης δπως χρησιμεύσῃ διὰ παρθεναγωγείον ἢ ὄρφανοτροφεῖον, φέρον πάντοτε τούνομα τοῦ ἀφιερωτοῦ.

Βον Καταθέτει εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἐλεῶν ἀπὸ σήμερον αἰώνιως καὶ ἀναφαιρέτως λίρας ὀθωμανικὰς χρυσᾶς ἐκατὸν πενήντα ἀριθ. 150 ὑπὸ τὸν δρον νὰ νέμηται τὸν τόκον αὐτῶν πρὸς ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν κατ' ἔτος ἦτοι λίρας ὅθ. χρυσᾶς δώδεκα ἐφ' δρου ζωῆς του· μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσίν του ὁ τόκος αὐτῶν νὰ γρησιμεύσῃ ώς ἔξης·

χον Τὸ τρίτον μέρος αὐτοῦ ἦτοι λίραι ὀθωμανικαὶ χρυσαῖ τέσσαρες ἀριθ. 4 νὰ δίδηται εἰς τὴν ἐκκλησίαν Μητρόπολιν ὑπὸ τὸν δρον νὰ τελῆται κατ' ἔτος κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ἐπὶ τῆς μνήμης τῆς ἀγίας ἐνδόξου καὶ πανσόφου Αικατερίνης

άρχιερατική λειτουργία εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ τε τῶν γονέων καὶ συγγενῶν του.

βον Τὸ ἄλλο τρίτον τοῦ τόκου ἦτοι λίραι ὁθ. χρυσαῖ τέσσαρες ἀριθ. 4 νὰ δίδηται εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπιλεγομένης του Ἀρχιμανδρείου ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τελῆται κατ' ἔτος κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ἐπὶ τῆς μνήμης του ἀγίου ἐνδόξου καὶ προπαιοφόρου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἀρχιερατική λειτουργία εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ τε τῶν γονέων καὶ συγγενῶν του, καὶ

γον Τὸ τελευταῖον τρίτον τοῦ τόκου ἦτοι λίραι ὁθ. χρυσαῖ τέσσαρες ἀριθ. 4 νὰ δίδηται εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἀγίας Μαρίνης ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τελῆται κατ' ἔτος κατὰ τὸν μῆνα Μαΐου ἐπὶ τῆς μνήμης τῶν ἀγίων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης ἀρχιερατική λειτουργία εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ τε τῶν γονέων καὶ συγγενῶν του.

Συνταγθείσης διθεν τῆς παρούσης πράξεως, ὑπογραφείσης παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου εὐεργέτου κυρίου Κ. Π. Κουρῆ καὶ ἐπιχυρωθείσης παρὰ τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου ἀγίου Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς κυρίου Παρθενίου, οἱ ὑποφαίνομενοι ἔφοροι καὶ ἐπίτροποι τῶν διαφόρων ἀγαθοεργῶν καταστημάτων τῆς πόλεως ταύτης οἱ παρευρεθέντες ἐν τῇ ἀγαθοεργῷ ταύτῃ διατάξει εὔγνωμόνως κατατάσσουν τὸν δηθέντα κύριον Κωνσταντίνον Π. Κουρῆν εἰς τὸν κατάλογον τῶν εὐεργετῶν τῆς πατρίδος, καὶ εἰς ἔνδειξιν μαρτυροῦν τὴν τοιαύτην πρᾶξιν, σφραγισθεῖσαν καὶ μὲ τὴν σφραγίδα τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων εἰς μνήμην αἰώνιον.

Ἐν Ἰωαννίνοις τὴν 21^η Ιανουαρίου 1862.

» ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΚΟΥΡΗ ἀγράμματος ὃν
ὑπεγράφη κατ' αἴτησίν του παρὰ τοῦ ΤΑΣΙΟΥΛΛ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΚΟΛΟΒΟΣ μαρτυρεῖ.

ΟΙΚΟΝ. ΓΡΑΜΜΕΝΙΑΤΗ ὅστις καὶ μαρτυρεῖ.

Ἀρχιμανδρίτης ΑΒΒΑΚΟΥΜ ἡγούμενος Ἐλεούσης
καὶ Σωτῆρος μαρτυρῶ.

Οι ἔφοροι τῆς Γενικῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς

- » ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ.
- » Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.
- » ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ Σ. ΜΠΟΓΑΣ.
- » Δ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

Οι ἐπίτροποι τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ νοσοχομείου

- » ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΝΕΛΗΣ τῆς Μητροπόλεως.
- » ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑΣ δμ.
- »
- »
- » ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΑΣΒΕΣΤΑΣ τοῦ Ἀρχιμανδρείου.
- » ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΤΖΕΤΖΟΣ.
- » ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΚΑΡΗΣ τῆς ἀγίας Μαρίνης.
- » ΑΝΔΡΕΑΣ Π. ΤΣΙΑΚΜΑΚΗΣ δμ.
- » ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΠΛΛΑΣΚΑΣ.
- » ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΒΛΑΧΟΣ.

Οι ἔφοροι τῶν χορασίων

- » ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΟΚΑΝΕΛΗΣ.
- »

Οι ἐπίτροποι τοῦ Γεροντοκομείου

- » ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΙΓΚΟΣ.
- » ΣΤΑΥΡΟΣ ΧΡ. ΤΣΟΝΤΖΟΣ.